

80 # H 6 # 72

A MORT
Dictionarium
Cas. Conscient
.3. F-Z.

C
BX1757
.M67
1784
v.3
c.1

Elenchus Articulorum

Tomii III.

P.

- Parentes. Pag. 1
 Parochia. 4
 Parochus. 6
 Pastua. 26
 Paterfamilias. 28
 Patrimonium Titulus ad Ordines. 29
 Patrinus. 30
 Patronatus. 33
 Patronus. 40
 Paupertas religiosa. 50
 Peccator consuetudinarius. 51
 Peccator publicus. 52
 Peccatum. 56
 Peccatum reservatum. Vid. Casus reservati. Tom. I. p. 205.
 Pensio ecclesiastica. 68
 Perjurium. 84
 Permutatio Beneficiorum. 94
 Persecutio. Vid. Residentia Episcoporum. 229, Casu 1, Residentia
 Parochorum. 231, Casu 4.

1080044561

((((

Pe-

BX1757..

.M67

1784

v. 3

W
 AUGUSTE VANDELICOR
 N
 TANTIBUS TRAHUNT VITH
 .V. XXX. DOM

Festis. Vid. Absolutio. Tom. I. pag. 19. Casu 12. Communio sacramentalis. Tom. I. pag. 291. Casu 18.

Pignus. 102

Pœnitentiarius. 105

Pœnitentia sacramentalis. 108

Pollutio. 119

Possessio. 120

Præcepta Ecclesiæ. 128

Præda hostilis. 129

Præfectus Collegii. 129

Præmonstratenses. 130

Præscriptio. 132

Precarium. 143

Privilegium. 144

Procurator. 148

Professio religiosa. 152

Promissio. 167

Promotor. 173

Provisio Beneficii. 175

Proxenata. 181

Puerperium. 182

Pupillares Pecuniæ. 183

Q.

Quadragesima. 184

Quietismus. 185

R.

Raptus. 185

Religio. 186

Religiosus. 188

Reliquia Sanctorum. 216

Renunciatio Beneficii. 218

Reservatio Peccatorum. 222

Residentia Canoniorum. 224

Residentia Episcoporum. 229

Residentia Parochorum. 231

Resignatio. 234

Restitutio. 243

Restitutio in integrum. 361

Retractus. 365

Reus. 368

Rogationes. 372

S.

Sacerdos. 373

Sacramentum. 375

Sacrilegium. 378

Q.

XXXX 2

San-

Sanctificatio Feflorum. 380
Sartor. 381
Satisfactio sacramentalis. 384
Scandalum. 388
Scholasticus. 394
Scrupulus. 397
Secretarius. 404
Secretum. 405
Sepultura. 410
Servitus. 413
Sigillum sacramentale. 415
Silva. 428
Simonia. 429
Simonia confidentialis. 470
Societas. 475
Solutio Debiti. 490
Somnium. 492
Spicilegium. 493
Sponsalia. 494
Spurius. 515
Stipendium militare. 515
Struma. 516
Suffragium capitulare. 517

Superior. 517
Superflitio. 519
Surdus & Mutus. 526
Suspensio. 527
Suspicio. 541

T.

Tactus. 543
Tentatio Dei. 544
Testamentum. 546
Testis. 561
Thesaurus. 570
Titulus clericalis. 572
Tonsura. 575
Transactio. 578
Tributum. 580
Tutor. 586

V.

Vana gloria. 596
Venatio. 297
Venditio. 599
Verberatio. 625
Vesitus laicus. 626

Vestitus muliebris. 627*Veteranus.* 629*Viaticum.* Vid. *Communio sacramentalis.* Tom. I. p. 291. *Eucharistia.* Tom. I. p. 631.*Vicarius.* 629*Vidimatio.* 634*Visitator.* 637*Unio Beneficiorum.* 639.*Votum.* 646*Usura.* 673*Ususfructus.* 705.*Uxor.* 714

DICTIO.

DICIONARIUM CASUM CONSCIENTIÆ.

P.

PARENTES.

Liberi tenentur obedire suis *parentibus*, patri nempe & matri; & obligatio hæc ad omnia extenditur, excepto casu, ubi pater imperaret quidpiam legi Dei vel summi Principis territorialis contrarium Filiusfamilias in persona patris sui debet respicere & venerari ipsum Deum. Interim si ageretur de amplectendo Religioso statu sæculo relicto, cum solus Deus author sit vocationis, liberi non tenentur obedire parentibus a proposito ipsos abstrahere volentibus.

CASUS I. Diodorus Religiosus professus parentes habet in maxima necessitate ac indigentia constitutos. Potestne ex suo monasterio ad tempus discedere alendi patris vel matris suæ gratia? Et supposito quod id liceat, num & habitum Religionis suæ deponere poterit, saltem ex dispensatione?

1. Peccat filius, qui Religionem ingreditur, dum pater aut mater ipsius in sæculo gravi indigentia premuntur, nec alia ratione ipsis consuli potest, quam si filius maneat in sæculo, necessariaque indigentibus vitæ subsidia ministraret, quæ in Religione vi status suppeditare haud poterit: agit enim contra jus naturale & divinum, quæ obligant filium, ut subveniat parentibus *in aliqua necessitate constitutis*, ut docet S. Thomas Quodl. 3. art. 16. & 2. 2. q. 101. art. 4. ad 4. Si vero, subdit S. Doctor, *non sint in tali necessitate*, ut filiorum obsequio multum indigeant, possunt prætermisso parentum obsequio filii religionem intrare. 2. Communis est sententia, Religiosum professum posse, imo debere ad tempus relinquere suum monasterium, ut succurrat parenti *in extrema necessitate constituto*, si aliud eundem juvandi medium non superfit; idque licentia quidem petita, licet non obtenta a Superiore: votum quippe non debet impedire executionem præcepti, quod est juris naturalis & divini. Huc quadrat illud Matth. 9. v. 13. *Misericordiam volo, & non sacrificium*. 3. Filius non tenetur monasterio suo egredi, si in eo

Dist. Cas. Consc. Tom. II. A cxi-